

IV.

Betænkning

over

Forslag til Ændring i Folketingets Forretningsorden.

(Afgiven af Folketingets Udvalg for Forretningsordenen den 22de November 1894.)

Udvalget, som har haft det af 10 Medlemmer fremsatte Forslag til Ændring i Folketingets Forretningsorden til Behandling, deler fuldt ud den paa Sagens tidligere Trin almindelig udtalte Erkendelse af Manglerne i vort Lovsprog fra de senere Tider. Og denne Erkendelse har ogsaa i Udvalget naturlig fremkaldt Ønsket om paa virksom Maade at bidrage til Løsningen af den derved stillede Opgave. Ganske vist har Sagen sine Banffeligheder. Et ensidigt Hensyn til Forbedring af Lovenes Form kunde let føre Forhandlingerne ind paa en Formalisme, under hvilken Lovenes reelle Indhold ikke kom til sin Ret, og en ukyndig og utidig Sprogivren vilde kunne berøve dem den Fæstthed og Ensartethed, som bør være Loves sproglige Ejendommelighed. Det er da Udvalgets Opfattelse, at den ønskelige Forbedring af Lovsproget naturligt vil kunne naas, om de Myndigheder, i hvis Hænder Lovenes Affattelse er lagt, fra første Færd have det sproglige Hensyn saaledes for Øje, at alle berettigede krav til Lovsproget allerede i Forslagene og

Udvalgenes Betænkninger.

de til disse stillede Ændringsforslag ere fyldestgjorte. Udvalget har ment, at en Udtalelse herom fra Folketingets Side ikke vil være uden Indflydelse paa den Opmærksomhed, der af Regeringen saa vel som af Rigsdagen ofres den nævnte Side af Lovarbejdet. Det indstiller derfor til Tingets Vedtagelse Forslag til en Beslutning, hvori man lægger Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer Arbejdet for et fast og for alle klart Lovsprog paa Hjerte.

Udvalgets Flertal (Bajer, Busk, S. C. Christensen, H. Holm og Trier) har dog ment ikke at burde blive staaende herved og anbefaler, til Fremme for Opgavens Gennemførelse i Folketinget, Forslagsstillerens Tanke om et staaende Udvalg til fornøden Baretagelse af den sproglige Interesse under Forhandlingerne om foreliggende Lovforslag. Et saadant Udvalg vilde dog vistnok saa et i mange Tilfælde uoverkommeligt Arbejde, hvis man paalagde det som Pligt at gennemgaa hele det Lovgivningsarbejde, der til enhver Tid forelaa, selv om